

סנהדרין פד

ברייתא מדף פג.

ואלו שבמיתה: האוכל את הטבל, וכהן טמא שאכל תרומה טהורה, וזר שאכל את התרומה, וזר ששימש, וטמא ששימש, וטבול יום ששימש, ומחוסר בגדים, ומחוסר כפרה, ושלא רחץ ידים ורגלים, ושתיי יין, ופרועי ראש. אבל ערל ואונן ויושב - אינן במיתה, אלא באזהרה. בעל מום, רבי אומר: במיתה, וחכמים אומרים: באזהרה. הזיד במעילה, רבי אומר: במיתה, וחכמים אומרים באזהרה.

ופרועי ראש - דכתיב (יחזקאל מ"ד) **ראש ראש יאצחו ופרע ראש יאצחו** וכתיב בתריה **וין ראש יאצחו** איתקש פרוע ראש לשתיי יין, מה שתיי יין במיתה - אף פרועי ראש במיתה.

אבל ערל, אונן, יושב - באזהרה.

ערל מנלן? אמר רב חסדא: דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, עד שבא יחזקאל בן בוזי ולמדנו: (ויחזקאל מ"ד) **כל כן נכו ערל רב וערל פשוט ראש יאצחו** (לשרתני).

אונן מנלן? דכתיב (ויקרא כ"א) **ומן המקדש ראש יאצחו** את מקדש אצחיו, הא אחר שלא יצא - חילל.

קושי: אמר ליה רב אדא לרבא: ונילף **היאצחו** מתרומה; מה להלן במיתה - אף כאן במיתה!
תירוץ: מי כתיב ביה בגופיה? מכללא קאתי. הוי דבר הבא מן הכלל, וכל דבר הבא מן הכלל - אין דנין אותו בגזרה שוה.

יושב מנלן? אמר רבא אמר רב נחמן: אמר קרא (דברים י"ח) **כי פו פחו ה' אצחיק מכל שפטי** **יצענה צרות** - לעמידה בחרתיו ולא לישיבה.

בעל מום, רבי אומר: במיתה, וחכמים אומרים: באזהרה.

מאי טעמא דרבי? דכתיב (ויקרא כ"א) **אך אצ הפרכת ראש יאצחו** ו**פחו ראש יאצחו** את מקדש אצחיו, מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.

קושי: - ונילף **היאצחו** מנוטר, מה להלן בכרת - אף כאן בכרת!
תירוץ: מסתברא מתרומה הוה ליה למילף, שכן:

מה דומה בבעל מום ותרומה	מה דומה בבעל מום ונוטר	מה דומה בבעל מום וטמא ששימש
פסול הגוף		פסול הגוף
קודש	קודש	קודש
פנים	פנים	פנים
פיגול	פיגול	פיגול
ונותר	ונותר	ונותר

ורבנן: אמר קרא **פו** - ולא בבעל מום.

ויקרא פרק כב

(ו) **נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים:**
(ז) **ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא:**
(ח) **נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אגני ה':**
(ט) **ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אגני ה' מקדשם:**

הזיד במעילה, רבי אומר: במיתה, וחכמים אומרים: באזהרה. מאי טעמא דרבי? אמר רבי אבהו גמר **חטא חטא**, מתרומה, מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.

ויקרא פרק ה

(טו) **נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערף קסף שקלים בשקל הקדש לאשם:**

ויקרא פרק כב

(ט) **ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אגני ה' מקדשם:**
ורבנן אמרי: אמר קרא בו - בו ולא במעילה.

משנתינו (דף פא): זר ששמש במקדש, רבי עקיבא אומר: בחנק, וחכמים אומרים: בידי שמים ברייתא

רבי ישמעאל	רבי עקיבא	רבי יוחנן בן נורי
בידי שמים	סקילה	חנק
המיתה הטעם	נאמר כאן (במדבר י"ח) והפרי הקרב ימות , ונאמר להלן (במדבר י"ז - קרח) כֹּל הַקֹּרֵב הַקֹּרֵב אֵל מִשְׁכַּן ה' יָמוּת , מה להלן בידי שמים אף כאן בידי שמים	מנביא שהדיח - מה להלן בחנק - אף כאן בחנק
בסיס למחלוקת בין ר' ישמעאל לר' עקיבא	דנין הדיוט מהדיוט, ואין דנין הדיוט מנביא (תגובת ר' עקיבא לטיעון זהורבי עקיבא: כיון שהדיח - אין לך הדיוט גדול מזה)	דנין ימות מ'ימות ואין דנין ימות מ'ימות
בסיס למחלוקת בין ר' עקיבא לר' יוחנן בן נורי - מחלוקת בנביא שהדיח	נביא שהדיח - בסקילה	רבי שמעון אומר: בחנק.

קושי על ר' עקיבא בברייתא: הא אנו תנו, רבי עקיבא אומר: בחנק!
 תירוץ: תרי תנאי ואלבא דרבי עקיבא, מתניתין רבי שמעון ואלבא דרבי עקיבא, ברייתא רבנן ואלבא דרבי עקיבא.